

درس طراحی زبان‌های برنامه‌سازی

دکتر محمد ایزدی

تمرین پنجم

دانشکده مهندسی کامپیوتر

دانشگاه صنعتی شریف

نیم سال دوم ۱۴۰۰-۱۳۹۹

مهلت ارسال:

۸ تیر ۱۴۰۰

ساعت ۲۳:۵۹

به موارد زیر توجه کنید:

- * برنامه‌های خود را به زبان Racket بنویسید.
- * مهلت ارسال تمرین ساعت ۲۳:۵۹ روز ۸ تیر ۱۴۰۰ است.
- * جواب خود را در قالب pdf بنویسید. در صورت نیاز می‌توانید کدهای خود را در کنار pdf بگذارید.
- * در نهایت تمام فایل‌های خود را در یک فایل زیپ قرار داده و با نام *HW5_StudentID* در سامانه کوئرا آپلود کنید.
- * هرگونه سوالی راجع به این تمرین را در زیر پست مربوطه در کوئرای درس مطرح کنید.
- * در مجموع تمامی تمرین ۷ روز مهلت تاخیر مجاز دارید و پس از تمام شدن این تاخیرهای مجاز به ازای هر روز ۱۰ درصد از کل نمره تمرین شما کم می‌شود.
- * لطفا تمرین‌ها را از یکدیگر کپی نکنید. در صورت وقوع چنین مواردی مطابق با سیاست درس رفتار می‌شود.
- * بخش سوال‌های پیشنهادی نیازی به تحویل ندارد و صرفاً جهت تمرین بیشتر گذاشته شده است.

نکته مهم : در سوال‌هایی که از شما خواسته می‌شود امکان جدیدی را به یک زبان اضافه کنید، باید تمام تغییرات روی گرامر، توصیف مقادیر^۱، محیط^۲، قوانین استنتاج^۳ دستورات و کدهای تغییر یافته یا اضافه شده را مشخص نمایید. (بعضی از این موارد ممکن است تغییر نکنند.) در واقع باید همه مراحل پیاده‌سازی را بنویسید. دقت کنید تغییرات روی سینتکس نیازی به بررسی ندارند.

سوال ۱

می‌خواهیم به زبان IMPLICIT-REFS و با حفظ نحوه پیاده‌سازی متغیرها در این زبان، امکان کار کردن مستقیم با رفرنس را نیز در اختیار برنامه نویس قرار دهیم. یعنی این زبان دستورات `deref`، `newref` و `setref` که در زبان EXPLICIT-REFS معرفی شدند را نیز داشته باشد. تغییرات لازم در تعاریف و قوانین را به همراه پیاده‌سازی توابع مفسر بیان کنید.

سوال ۲

برای هر یک از موارد زیر در زبان EXPLICIT-REFS یک توصیف^۴ بنویسید.

- عبارت `begin-end` که گرامر آن به شکل زیر است.

$Expression ::= begin Expression \{ ; Expression \}^* end$

این مجموعه عبارات به ترتیب اجرا می‌شوند و مقدار نهایی آخرین عبارت به عنوان جواب نهایی `begin-end` بازگردانده می‌شود.

- توابع `new-list` و `set-list` و `get-list` برای نوع داده‌ی لیست. این نوع داده لیستی است از آدرس‌ها. در واقع داده‌های ما در حافظه و لیست ما در محیط^۵ خواهد بود. در این نوع داده بر خلاف تمرین قبل،

۱- `new-list` ورودی گرفته و لیست ما طول مشخصی دارد. با ارزیابی مقدار این

¹Specification of Values

²Environment

³Rules of inference

⁴Specification

⁵Environment

ورودی باید به یک عدد برسد (در غیر این صورت خطا رخ خواهد داد). که طول لیست ما را مشخص می‌کند.

$$Expression ::= new - list (Expression)$$

۲- `set-list` و `get-list` تنها با اعضای درون لیست کار می‌کنند و خود لیست و طولش هیچگاه تغییر نمی‌کند.

$$Expression ::= get - list (Expression, Expression)$$
$$Expression ::= set - list (Expression, Expression, Expression)$$

`get-list` لیست مورد نظر و ایندکس را ورودی می‌گیرد. `set-list` لیست مورد نظر، ایندکس و مقدار مورد نظر را ورودی می‌گیرد. ترتیب این ورودی‌ها بر عهده خودتان است.

سوال ۳

موارد سوال قبل یعنی `begin-end` و لیست را پیاده‌سازی کنید. نحوه‌ی پیاده‌سازی و جزئیات بیشتر بر عهده خودتان است.

سوال ۴

تغییرات زیر را در زبان `IMPLICIT-REFS` به وجود بیاورید:

- توابع بتوانند چند ورودی بگیرند و فراخوانی هم با چند ورودی قابل انجام باشد.
- `letrec` بتواند چند ورودی بگیرد و تمام توابع تعریف شده در این عبارت بتوانند از هم استفاده کنند.

دقت کنید این سوال را به گونه‌ای پیاده‌سازی کنید که تمامی فراخوانی‌ها و استفاده از متغیرها به صورت `call-by-value` باشد.

سوال ۵

زبان MUTABLE-PAIRS را به نحوی گسترش دهید که بتواند هر سه نوع فراخوانی `call-by-value` و `call-by-reference` و `call-by-need` را پشتیبانی کند. موارد زیر را در نظر داشته باشید:

- همیشه فراخوانی تابع `call-by-need` است. یعنی درون تابع تا به یکی از ورودی‌ها دسترسی پیدا نکنیم، مقدار آن محاسبه نمی‌شود.
- زبان باید بتواند هر دو حالت `call-by-value` و `call-by-reference` را پشتیبانی کند. یعنی در تعریف تابع `proc` تغییری ایجاد کنید که بتوانیم مشخص کنیم این تابع `call-by-value` یا `call-by-reference` است.

سوال ۶

می‌خواهیم زبان CHECKED را به گونه‌ای توسعه دهیم که مانند زبان C هر مقدار از نوع عدد صحیح نقش مقدار از نوع بولین نیز داشته باشد به طوری که هر جایی از یک عبارت، مقداری از نوع بولین مورد نیاز است مقدار عدد صحیح نیز مقبول است: صفر نقش `false` و هر عدد غیر صفر نقش `true` دارد. مقادیر بولین هم همچنان وجود دارند و قابل استفاده هستند. تغییرات لازم در تعریف نوع‌ها، ساختارهای داده‌ای انواع و پیاده‌سازی تابع `type-of` را بیان کنید.

سوال ۷

برای هر یک از قطعه کدهای زیر به روش استنتاج نوع، نوع مقدار نهایی عبارت و نوع هر زیرعبارت و نوع همه متغیرها را تعیین کنید یا نشان دهید عبارت از نظر نوع درست نیست:

```
1. letrec ? even (x : ?)
2.   = if zero?(x) then 1 else (odd -(x, 1))
3.   ? odd (x : ?)
4.   = if zero?(x) then 0 else (even -(x, 1))
5. in (odd 13)
```

```
2. let p = zero?(1) in if p then 88 else 99
```

```
3. let f = proc (z) z in proc (x) -((f x), 1)
```


سوال ۸

می‌خواهیم زبان INFERRED را به گونه‌ای توسعه دهیم که مانند زبان C هر مقدار از نوع عدد صحیح نقش مقدار از نوع بولین نیز داشته باشد به طوری که هر جایی از یک عبارت، مقداری از نوع بولین مورد نیاز است مقدار عدد صحیح نیز مقبول است: صفر نقش false و هر عدد غیر صفر نقش true دارد. مقادیر بولین هم همچنان وجود دارند و قابل استفاده هستند. تغییرات لازم در تعریف نوع ها، ساختارهای داده ای انواع و همه پیاده‌سازی‌های لازم برای روش استنتاج نوع تا رسیدن به تابع type-of در این روش را بیان کنید.

سوال‌های پیشنهادی

سوال‌های زیر از کتاب *essentials of programming languages* توصیه می‌شود:
4.4, 4.9, 4.13, 4.19, 4.20, 4.28, 4.33, 4.42 , 7.5 , 7.8 , 7.9 , 7.10 , 7.23 , 7.24 , 7.25